AVİM
AVRASYA İNCELEMELERİ MERKEZİ
CENTER FOR EURASIAN STUDIES

AVİM Yorum • No: 2014 / 67 • Haziran

SARKİSYAN'IN DAVETİ

Ömer Engin LÜTEM

Ömer Engin LÜTEM

6 Haziran 2014

Başkan Sarkisyan 27 Mayısta Ermeni Soykırımının 100. Yılı Eylemleri Koordinasyonu Devlet Komitesinde yaptığı bir konuşmada, Ermeni soykırımının tarihi kanıtlarıyla yüzleşmesi için, Türkiye Cumhurbaşkanını gelecek yıl, 24 Nisan 2015 tarihinde Ermenistanı ziyaret etmeye resmen davet etti.

Bu alışılmamış davetin iki amacı olduğu görülmektedir. Birincisi Başbakan Erdoğanın 23 Nisanda 1915 olaylarına ilişkin mesajında Birinci Dünya Savaşında ölen Ermenilerin torunlarına taziyelerini bildirerek başlatmak istediği yeni siyasi açılımın kabuledilmemiş olduğunun dolaylı bir şekilde ifade edilmesidir. İkincisi ise, Türkiye Cumhurbaşkanını küçük düşürmek çabasıdır. Çok büyük bir çoğunluğu 1915 olaylarının soykırım olmadığına inanan bir ülkenin Cumhurbaşkanının 24 Nisanda Erivana davet etmek yoluyla soykırım savını kabul ettirmeye çalışmak küçük düşürmek niyeti dışında nasıl açıklanabilir?

Geçmişe baktığımızda Ermenistan Devlet Başkanları Levon Ter Petrosyan ve halefi Robert Koçaryanın soykırım iddialarını ileri sürerek Türkiyeyi tahrik etmekten özenle kaçındıklarını görmekteyiz. Serj Sarkisyan da, Protokoller 2010 yılı başında akamete uğrayıncaya kadar aynı politikayı izlemiştir. Daha sonra ise bu tutumunu değiştirmiş, Türkiyenin anlaşma ve uzlaşma girişimlerini kabul etmemiş, daha önce esas itibariyle Diaspora tarafından ileri sürülen bazı talepleri desteklemeye ve özellikle Türkiyenin soykırım iddialarını kabul etmesini istemeye başlamıştır.

Türkiye-Ermenistan ilişkileri bozuldukça Türkiye-Azerbaycan işbirliğinin arttığına göre Sarkisyanın bu davranışının Ermeni çıkarlarıyla bağdaşması zordur. Akla gelen, Türkiyeyi

güç durumda bırakacak bazı girişim ve davranışlarda bulunmasının kendisine, reddedemeyeceği konumda olan başkaları tarafından telkin edilmiş olmasıdır. Bu telkinler Türkiyenin Suriye, İsrail, Irak, İran ve diğer bazı başka konularda izlemekte olduğu politikalardan rahatsız olanlar tarafından yapılmış olabilir. Bazı uyarılara rağmen Türkiyenin söz konusu politikalarda kayda değer bir değişiklik yapmaması karşında güçlü bir uyarıda bulunmak üzere soykırım iddialarından yararlanmak düşünülmüş ve Demoklesin Kılıcı görevi de Ermenistana verilmiş olabilir.

Sarkisyanın Türkiye Cumhurbaşkanını gelecek yıl 24 Nisanda Erivana davet etmesi, sansasyonel bir davranış olmasına rağmen, Türkiyede ne siyasi düzeyde ne de kamuoyunda kayda değer bir tepki yaratmamıştır. Bu, herhalde, Türkiyenin iç siyaset gündeminin çok yüklü olmasının bir sonucudur.

Böylelikle söz konusu davet beklenen işlevi yapamayınca bir profesörümüz devreye girerek daveti savunmaya başlamış[i] ve Türkiyenin siyasi anlamda soykırımı kabul etmesi ve Cumhurbaşkanının daveti reddetmeyerek Erivana gitmesini ileri sürmüştür. Bunun ne gibi yararları olabileceğini ise tarihin yükünden kurtulmak, ahlaken üstün bir konuma geçmek, ezber bozmak, yüzüncü yılı yönetilebilir bir sorun haline dönüştürmek olarak açıklamıştır.

Türkiyede bir kamuoyu yoklaması yapılsa kaç kişi Ermeniler nedeniyle tarihin yükünü hissettiğini söyleyebilir? Dış politikada üstün bir konuma geçmek ahlaki düşünce ve davranışlarla değil, güçlü olmakla mümkündür. Soykırım inancı özellikle Diaspora Ermenilerinin milli kimliğinin önemli bir parçası olduğundan Türkiye Cumhurbaşkanının Erivana gitmesi bu ezberi bozulmaz, hatta daha da güçlendirebilir. Diğer yandan Ermenilerin 100. yıl için yapacağı eylemleri çok büyütmek doğru değildir. Ermeniler şimdiye kadar Türkiye aleyhinde ne yapmışlarsa 100. yılda da, daha yoğun ve çeşitlenmiş olarak, aynı eylemleri yapacaklardır. Bunlar Batı ülkeleri kamuoylarını etkileyebilir bu nedenle de Türkiyede bir ölçüde rahatsızlık yaratabilir. Ancak Türkiyenin çıkarlarını zedeleyecek bir düzeye ulaşması olası değildir.

Şimdiye kadar yirmi ülke parlamentosu Ermeni soykırımını tanıyan kararlar almıştır. Bu ülke Hükümetlerinden hiç biri, resmen, Türkiyeden soykırım iddialarını kabul etmesini, tazminat ödemesini ve hele Ermenistana toprak verilmesini istememiş, ima dahi etmemiştir. Türkiyenin gücü ve önemli stratejik konumu bu gibi taleplerin ortaya atılmasını önlemektedir. Ayrıca söz konusu taleplerin hukuki bir dayanağı da mevcut değildir. BM Soykırım Sözleşmesine göre bir olayın hukuken soykırım sayılabilmesi için ya özel bir milli mahkemenin veya uluslararası bir ceza mahkemesinin kararı gerekmektedir. Böyle bir karar yoktur. Türkiye ve Ermenistan arasındaki sınırlar halen de geçerli olan 1921 Kars Antlaşmasıyla saptanmıştır. Lozan Antlaşması ise savaştan dolayı tazminat

öngörmemiştir.

Kısaca, yukarıda da değindiğimiz gibi, hukuki alanda bir Ermeni sorunu yoktur. Siyasi alanda, soykırım iddialarından yararlanarak yeniden bir Ermeni sorunu yaratmak ve bunun gerektirdiği süreci Türkiyeyi kontrol altında tutmak için kullanmak düşünce ve çabaları vardır. Ermeni davranış ve taleplerine bu açıdan yaklaşmak daha gerçekçi olur.

[i] Star, 31 Mayıs 2014. Mensur Akgün Ankara Erivana Hayır Dememeli

Yazar Hakkında :

Atıfta bulunmak için: LÜTEM, Ömer Engin. 2026. "SARKİSYAN'IN DAVETİ." Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM), Yorum No.2014 / 67. Haziran 05. Erişim Kasım 10, 2026. https://mail.avim.org.tr/tr/Yorum/SARKISYAN-IN-DAVETI

Süleyman Nazif Sok. No: 12/B Daire 3-4 06550 Çankaya-ANKARA / TÜRKİYE
Tel: +90 (312) 438 50 23-24 • **Fax**: +90 (312) 438 50 26
@avimorgtr
https://www.facebook.com/avrasyaincelemelerimerkezi
E-Posta: info@avim.org.tr
http://avim.org.tr

© 2009-2025 Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM) Tüm Hakları Saklıdır